

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți

Mă așteaptă cerul de sfinți și de îngeri să cuvintez cuvânt de hrană în mijlocul poporului cuvântului Meu de acum, și care își are sălaș pe vatra poporului român.

Să fie așteptare în porți! Să fie Domnul cuvânt peste pământ, copiii din porți! O, știu că sunteți plăpânzi, știu, tată, știu, dar le trebuie hrană caldă la sfinții Mei și la îngerii Mei, și le trebuie la cei ce știu acum să Mă caute la voi și să-și ostoieie sufletul cu hrana Mea de pe masa de la voi. O, mereu și iar mereu am rostit cuvânt de împlinit și am spus să prindeți puteri în porți și să fiți zi și noapte sprijiniți pentru puterile Mele din voi, pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ, fiilor copii. O, cât sunt de îndurerat și de lipsit de ajutor în durerea Mea! O, cât sunteți voi de slăbiți în puterea Mea din voi! Această putere dacă nu lucrează nu se înmulțește, nu crește în om când ea nu se împarte ca să fie lucrătoare peste viața celui ce o ia când ea se împarte.

O, ferți-vă de dureri și prindeți puteri, copiii din porți. Eu dau să vă ocrotesc de dureri și de jale, și am spus demult să fiți voi legănați în mângâieri și să prindeți puteri, căci Domnul grăiește aceasta. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, Eu Mă îngrijesc de tine că ești fiul Meu, dar aștept de la tine putere și mângâiere pentru Mine, poporul Meu. O, înhârniceste-te în duhul dragostei sfinte pentru Domnul tău, căci Eu, Domnul, te hrănesc cu hrană nepieritoare, nesticăcioasă, așa cum trebuie să fie și cei ce mănâncă din masa Mea. Am masa împărăției cerurilor în mijlocul tău și Mi-am deschis fereastra ei și am deschis ușa larg ca să intre neamurile pământului și să ia de pe masa Mea și să învețe faptele vieții, lucrul mântuirii lor, poporul Meu. În toată clipa omul trebuie să lucreze faptele mântuirii lui, și trebuie să le știe omul ca să le poată lucra. Ele sunt mila și iubirea cea pentru ea. Ele stau în calea omului ca să le lucreze omul înaintea Mea, și nimeni nu poate spune că n-are cum și unde să le lucreze. Omul trebuie să Mă miluiască pe Mine în toată vremea, și cu mare iubire și dor trebuie să facă el acestea, căci altfel nu le face omul. Pentru milă trebuie iubire și dor, poporul Meu, iar când omul nu poate să lucreze așa, el nu are viață și nu poate împărți milă, nu poate împărți viață cel ce nu are faptă de viață mântuitoare înaintea Mea și între oameni.

O, poporul Meu, nu se teme omul de pedeapsă peste viața lui, de judecată peste faptele lui, iar eu, Domnul, îl voi chema, sau îl voi depărta pe om când voi sta pentru întrebare înaintea lui în ziua înfricoșatei judecăți și când el Mă va întreba: „*Când, Doamne, am făcut acestea ca să mă primești acum?*“, sau „*Când n-am făcut acestea ca să mă îndepărtezi acum că n-am făcut, că n-am lucrat mila și iubirea cea pentru ea?*“. Darul milei pentru Dumnezeu nu-l mai au oamenii, poporul Meu, căci ca să-l aibă omul, el trebuie să învețe fapta și lucrarea lui, și numai apoi îl poate omul lucra înaintea Mea, iar Eu îl învăț pe om dragostea cea desăvârșită, poporul Meu, și care are ca lucrare mila cea plină de umilință și iubirea cea pentru ea, căci iubirea îl vindecă de sine pe om, și fără ea nu poate omul să aibă curată mila și să-Mi dea Mie din ea, căci ea se împarte la cei ce sunt iubiții Mei în lucrarea lor, și așa Îmi slujește ea Mie pentru faptele cele mântuitoare ale omului și care-i lucrează lui viață pentru veșnicie, viață cu învățătură lucrată, iar cel ce este umilit ia de la Mine învățătură și îndemn și nu ia de la el, căci nu poate omul lua și avea prin el însuși, fiindcă nu așa este taina lucrării vieții. Lucrarea vieții este taina cea învăluită în duhul umilinței când ea se urcă spre Mine din om, iar omul îl înalță atunci pe cel ce se face apoi luiși cale a lui spre Mine, și iată, omul cel iubitor de Dumnezeu este acela care îl ridică pe aproapele lui spre Mine, nu spre el, iar cel ce lucrează așa, acela împlinește așa cum i-am spus Eu omului să Mă urmeze, căci așa am spus: «*Cel ce voiește să urmeze Mie, acela să se lepede de*

sine luându-și crucea sa și urmându-Mi apoi». Iată, poporul Meu, așa este dragostea de Dumnezeu și așa ajunge ea la Mine când omul o lucrează pe ea peste aproapele lui ridicându-l spre Mine. Nimic nu aștept Eu de la tine decât acestea, fiule poporul Meu, și cu duhul umilit să lucrezi tu lucrarea vieții tale, ca să aibă ea venire la Mine prin cei ce sunt plăcuții Mei cu viața lor, cu aplecarea lor înaintea Mea, iar omul vede cum te învăț Eu pe tine și învață de la Mine omul, poporul Meu, și se întoarce omul la Dumnezeu cu umilință și cu pocăință, căci fiul cel risipitor s-a umilit mai întâi, și apoi a făcut pocăință și a venit cu ea mărturisind-o tatălui lui, și a lucrat pentru el pocăința lui, căci tatăl s-a așezat să-l aștepte și să-l bucure iertându-l și nepomenindu-i de rătăcirea lui dacă s-a întors ca unul scăpat din robia cea mai grea. O, cea mai grea robie a omului este aceea când el slujește minții lui și poftelor ei, iar dacă Eu nu-l umilesc pe el cu lipsuri mari ca să-l ajut spre pocăință, omul nu se poate lăsa de această robie sub care stă căzut nepăsător de viața lui. Am voit, poporul Meu, să pun hrană pe masa ta în ziua de pomenire a fiului risipitor, și n-am putut să fiu ținut în porți, căci este slăbire în porți, și te rog din nou, ai grijă de venirea Mea la tine și ai grijă de statul tău în Mine, ca să lucrăm unul pentru altul, Eu pentru tine, și tu pentru Mine, poporul Meu. Ai grijă cu milă și cu iubire, ai grijă de Mine și de tine, poporul Meu, și ai grijă de toți cei care bat ca să le deschid izvorul Meu, învățătura Mea de peste tine, că mulți se apleacă spre ea și se uită în ea și o iau pe ea și se mângâie cu duhul ei, cu dulcele ei peste viața lor care tânjește în ei după răscumpărarea ei, iar tu știi lucrarea pe care Eu o am de lucrat peste pământ și peste om, din mijlocul tău lucrată, poporul Meu, și uită-te tu în Scripturi și vezi cum scrie în ele despre învățătura Mea spre care neamurile de pe pământ vin și iau din ea acum, uitându-se în ea și luând, și pic cu pic înviind și crezând și înviind. Amin.

O, popor al praznicului Duhului Sfânt la masa Mea cu tine, șoptește-ți mereu porunca vieții peste tine și lucrează-o și iubește-L pe Dumnezeu și pe aproapele tău, care este fiul Meu, și așa să-ți lucrezi tu viața cea de veci și răspunsul ei. În fiecare zi să ai ce să-Mi răspunzi, și să am ce să-ți răspund, fiule, și fericit să-ți răspund, și să te am binecuvântatul Meu când tu cercetezi durerea Mea, neputința Mea, foamea și setea Mea, pribegia Mea, sărăcia Mea și dorul Meu după mângâierea ta, poporul Meu.

Lucrarea ta din toată clipa să fie mângâierea Mea cea de la tine, poporul Meu, și curată să fie ea, precum Eu am lucrat între pământ și cer când M-am arătat ca să-l învăț pe om viața, căci Eu spre Tatăl l-am îmbiat pe om, și pildă M-am făcut iubirii cu care l-am învățat pe om iubirea cea desăvârșită și duhul ei cel umilit, care se face cale a ei, cale înaintea Mea a ființei omului. Dragostea cea desăvârșită are ca izvor duhul umilit, și calea dragostei se face el când omul știe să se dea lui Dumnezeu, iar Eu Mă desăvârșesc în mijlocul tău cu învățătura vieții și Mă împart, poporul Meu, și îl ajut pe om să învețe calea lui cu Dumnezeu pe ea, și Mă mângâi în durerea Mea când pot să-l strig pe om de la el la Mine, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, privind apoi la el ca să-l văd lucrând dragostea cea desăvârșită prin duhul ei cel umilit în om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29-01/11-02-2007